

דף עח.

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הכ"ג

וְכִיצַד הוּא הַלֶּחֶם הַבָּא עִם אֵיל נְזִיר. ח לֹקֵחַ שְׂשֵׂה
עֲשָׂרוֹנוֹת וְשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עֲשָׂרוֹן וְעוֹשֶׂה מֵהֶן עֲשָׂרִים חֲלוֹת
שָׁוֹת וְהַכֹּל מִצָּה. עֲשָׂרָה רִקְקִין מְשֻׁחִין בְּשֶׁמֶן. וְעֹשֶׂר
חֲלוֹת לוֹתֵת הַסֶּלֶת שְׁלֵהֶן בְּשֶׁמֶן. וְהַכֹּל מֵאִפֶּה תַנּוּר וְשֶׁמֶן
שְׁלֵהֶן רְבִיעִית. וְשַׁעֲוֹר זֶה הַלֶּכֶה לְמִשְׁה מְסִינֵי. וְהַכֹּהֵן
לֹקֵחַ מֵהֶן שְׁתֵּי חֲלוֹת אַחַת מִכָּל מִין:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' כלי המקדש פ"ה הי"ז

כֹּהֵן שְׂלֵא עָבַד עֲדִין מִיָּמָיו ט שְׁמִנּוּהוּ כֹהֵן גָּדוֹל הָרִי זֶה
מְבִיא עֲשִׂירֵית הָאִיפָה וְעוֹבְדָה בְּיָדוֹ בַּתְּחִלָּה כְּשֶׁאָר חֲנוּף
כָּל כֹּהֵן הֶדְיוּט וְאַחַר כֵּן מְקַרֵּב עֲשִׂירֵית הָאִיפָה שְׁנִיָּה
שֶׁהִיא חֲנוּף כֹּהֵן גָּדוֹל. וְאַחַר כֵּן מְקַרֵּב עֲשִׂירֵית הָאִיפָה
שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא חֲבִיתֵי כֹהֵן גָּדוֹל שְׁמִקְרִיב בְּכָל יוֹם כְּמוֹ
שִׁיתְבָּאָר וּמַעֲשֶׂה שְׁלִשְׁתָּן שָׁוֶה הוּא:

ח. כסף משנה: וכיצד הוא הלחם הבא עם איל נזיר וכו'. משנה בפרק התודה (דף ע"ח). ומ"ש ריקקין משוחין בשמן ועשר חלות לותת הסלת שלהן בשמן. מפורש בתורה. ומ"ש והכל מאפה תנור. מפורש בפ' ויקרא שהחלות והרקיקין הם מאפה תנור. ומ"ש ושמן שלהן רביעית. משנה בפרק שתי מדות (דף פ"ח). ומ"ש ושיעור זה הלמ"מ. פרק ג' מינים (דף ל"ח) ופ' שתי מדות (פ"ט). ומ"ש והכהן לוקח שתי חלות אחת מכל מין. מפורש בתורה:

ט. כסף משנה: כהן שלא עבד עדיין מימיו וכו'. שם בירושלמי בו ביום נתקרב בתחילה לעבודה בו ביום נתמנה להיות כ"ג מביא שתיים אחת לחינוכו ואחת לעבודת היום. ומ"ש ואחר כך מקריב עשירית האיפה שלישית וכו'. פשוט הוא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

דף עח:

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הט"ז

השוחט את התודה וְהָיָה לְחֻמָּה חוּץ לְחֹמַת בַּיִת פָּגִי
לֹא קָדַשׁ הַלֶּחֶם. אָבָל אִם הָיָה חוּץ לְעֶזְרָה קָדַשׁ הַלֶּחֶם
אִף עַל פִּי שְׂאִינוֹ לְפָנִים:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הי"ז

שְׁחָטָה עַד שֶׁלֹא קָרְמוּ פָּנֵי הַלֶּחֶם בַּתְּנוּרָה וְאָפְלוּ קָרְמוּ
כִּלְיָן חוּץ מֵאַחַת מֵהֶן. לֹא קָדַשׁ הַלֶּחֶם:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הט"ז

עיי' לעיל עין משפט א

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' קרבן פסח פ"א ה"ה

השוחט את הפסח בזמנו ל וְהָיָה לוֹ כְּזֵית חֶמֶץ בְּרִשּׁוֹתוֹ
לוֹקָה. שֶׁנֶּאֱמַר 'לֹא תִזְבַּח עַל חֶמֶץ דָּם זִבְחִי'. שֶׁלֹא יִזְבַּח
הַפֶּסַח וְהַחֶמֶץ קָיָם. אֶחָד הַשּׁוֹחֵט וְאֶחָד הַזּוֹרֵק אֶת הַדָּם
וְאֶחָד הַמְּקַטֵּיר אֶת הָאֵימורִין אִם הָיָה בְּרִשּׁוֹת אֶחָד מֵהֶם

י. כסף משנה: השוחט את התודה וכו'. משנה וברייתא בפ' התודה (ע"ח): ופירש רש"י
חוץ לחומת בית פגי היינו לחומת הר הבית:

ב. כסף משנה: שחטה עד שלא קרמו פני הלחם בתנור וכו' עד סוף הפרק. משנה שם:

ל. כסף משנה: השוחט את הפסח בזמנו וכו' עד ה"ז לוקה. משנה בפרק תמיד נשחט (דף
ס"ג). ומ"ש והפסח כשר. הכי משמע התם מדקתני ה"ז עובר בלא תעשה ולא קתני
ה"ז פסול והכי איתא בתוספתא פ"ג ובירושלמי מפרש דזבח קרייה רחמנא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוררים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

או ברשות אחד מבני חבורה שאוכלין פסח זה כזית
חמץ בשעת הקרבנות הרי זה לוקה והפסח כפטר:

עין משפט ו.ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב הי"ח

שחטה ונפסלה בשחיטתה **מ** במחשבת זמן או במחשבת
מקום קדש הלחם. נמצאת בעלת מום או טרפה או
ששחטה שלא לשמה לא קדש הלחם. וכן הדין באיל
נזיר עם הלחם שלו:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' חמין ומצה פ"ו ה"ו

אחד מצה שנאפית בתנור או באלפס. בין שהדביק
הבצק באלפס ואחר כך הרתיח בין שהרתיח ואחר כך
הדביק אפלו אפאה בקרקע הרי זה יוצא בה ידי חובתו.
וכן אם לא נאפית אפיה גמורה יוצאין בה. והוא שלא
יהיו חוטין של בצק נמשכין ממנה בעת שפורסה.
ויוצאין בקיק השרוי והוא שלא נמוח. אבל מצה
שבשלה אינו יוצא בה ידי חובתו באכילתה שהרי אין
בה טעם פת:

מ. כסף משנה: שחטה ונפסלה בשחיטתה וכו' קדש הלחם. אע"ג דאחר שנתפגל הביאה
קדוש להפסל בטבול יום ובלינה דאין חייבים משום פגול ומשום נותר אלא הבשר
שהותר שעה אחת קאמר קדש הלחם להתחייב עליו משום פגול. ומ"ש וכן הדין באיל נזיר
וכו'. שם בגמרא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שו"ע או"ח סימן תפא פעיף ג

ג. ד. מצה שנאפית עד שאם הותכין אותה אין חוטיין נמשכין ממנה ^א
יוצאין בה ^ב ידי חובה.

הגה: יש ליזהר שלא לקחת אותה מן התנור קודם אפייתה ואח"כ להחזירה,
כי תוכל לבא לידי חימוץ ^ע.

עין משפט ז.ט. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב ה"ז

תודה שנשחטה על שמונים חלות. ^א לא קדשו ארבעים
מתוך שמונים. ואם אמר יקדשו ארבעים מתוך שמונים
מושך ארבעים מתוך שמונים ומרים מהם אחת מכל
קרפן. והארבעים השניות יפדו ויצאו לחלין:

עין משפט י.כ.ל. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ב ה"ח
עין לעיל עין משפט ו.ז.

ג. מברייאת פסחים ל"ז, וסימן זה דוקא כשעדיין חם, כ"כ הא"ר. כה"ח אות ל"ה.

ס. ושוב אינה באה לידי חימוץ.

ע. ואין לה תקנה אח"כ.

פ. כסף משנה: תודה שנשחטה על שמונים חלות וכו' ואם אמר יקדשו ארבעים מתוך שמונים
וכו'. בפ' התודה (דף ע"ח:): פלוגתא דחזקיה ור"י ומייתי לה בפ' האיש מקדש (דף
נ"א) ובפ' מי שהוציא והו (דף נ') ופסק רבינו כר"י ויש לתמוה אמאי לא פסק כחזקיה
דרביה הוא. ומ"ש מושך וכו'. נתבאר בפ' התכלת: